

ผล แห่ง

การ เข้า ถึง พระ รัตน ต รั ย

ชนเหล่าใดเหล่าหนึ่งถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึง
ชนเหล่านั้น จักไม่ไปสู่อบายภูมิ
ละกายมนุษย์แล้ว จักยังหมู่เทวดาให้บริบูรณ์

ผลแห่งการเข้าถึงพระรัตนตรัย

๔๔๔

พระรัตนตรัยเป็นสรณะอันประเสริฐสุด มีพระคุณอย่าง
จะนับจะประมาณมิได้ แม้พระลัทธิลัทธิพุทธเจ้าผู้ทรงมี
พระพุทธานุภาพอันลึกซึ้งกว้างไกลเป็นอนิจนิตย ทรงแจ้งโลก
และแทงตลอดทั้งนิพพาน ภพสาม โลกกันต์ ก็ยังไม่อาจจะ
พรรณนาพระคุณของพระรัตนตรัยให้หมดสิ้นได้ เพราะพระ-
รัตนตรัยมีคุณเป็นอนันต์ แม้แสนโกฏิจักรวาล อนันต์จักรวาล
ก็เล็กเกินไป

เราจะซาบซึ้งคุณของพระรัตนตรัยก็ต่อเมื่อได้เข้าถึง
และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับรัตนทั้งสาม คือพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ
สังฆรัตนะ ถ้าเข้าถึงอย่างนี้ ถือว่าได้บรรลุจุดประสงค์ของการ
เกิดมาเป็นมนุษย์ มาพบพระพุทธศาสนา เพราะมีพระรัตนตรัย
เป็นหลักชัยของชีวิต

มีวาระพระบาลีที่กล่าวไว้ใน สมยสูตร ว่า

“เยเกจิ พุทฺธํ สรณํ คตา เส

น เต คมิสฺสฺสนติ อปายภูมि

ปหาย มานุสํ เทหิ

เทวกายํ ปริปุเรสฺสนติ

ชนเหล่าใดเหล่าหนึ่งถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่ง
ชนเหล่านั้น จักไม่ไปสู่อปายภูมิ ละกายมนุษย์แล้ว จักยังหมู่

ผลแห่งการเข้าถึง พระรัตนตรัย

๔๔๕

เทวดาให้บริบูรณ์*

พระคาถานี้คืออนุสติเตือนใจให้ทราบว่ “อปปมาโณ พุทฺโธ พระพุทธเจ้ามีคุณไม่มีประมาณ” เพียงแค่ทำจิตให้เลื่อมใส หมั่นตรึงระลึกนึกถึงพุทธคุณบ่อยๆ ก็สามารถปิดประตูบาปภูมิได้ ครั้นละโลกไป จะได้ไปเป็นสหายแห่งเทวดา นี่ถ้าหากเพิ่มความเพียรพยายามให้มากขึ้น ด้วยการตั้งใจลงมือปฏิบัติให้ถูกส่วน ให้เข้าถึงพุทธะภายใน ก็สามารถไปสู่อายตณนิพพานได้

ดังนั้น นอกจากเราจะปลูกความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว พุทธศาสนิกชนที่ตต้องลงมือปฏิบัติให้ด้รู้แจ้ง เห็นแจ้งในธรรม ที่พระพุทธรองค์ได้สั่งสอนอีกด้วย

*เหมือนในสมัยของพระลัมมาลัมพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี มีเด็กน้อยคนหนึ่งเป็นผู้มีบุญมาก ตั้งแต่เล็กเรื่อยมา พ่อแม่จะสอนให้ทำบุญทำกุศลมิได้ขาด และยังหมั่นพาไปวัด ฟังธรรมอยู่เป็นประจำ เด็กน้อยจึงเกิดความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย มีความตั้งใจว่า ถ้าหากโตขึ้น จะออกบวชและจะขอบวชไปจนตลอดชีวิต อุทิศตนให้พระพุทธศาสนา แต่เมื่อวันหนึ่ง พ่อและแม่ได้ประสบอุบัติเหตุ ทำให้ตาบอดสนิท ไม่อาจจะเยียวยารักษาได้ ครั้นจะทิ้งพ่อแม่ไปบวชเสียทีเดียวก้ไม่ได้

*มก. เล่ม ๓๑ หน้า ๙๒

ผลแห่งการเข้าถึงพระรัตนตรัย

๔๔๖

เนื่องจากไม่มีใครดูแลท่านทั้งสอง เพราะฉะนั้นจึงต้องคอย
ปรนนิบัติเลี้ยงดูท่านเรื่อยมา

ต่อมาวันหนึ่ง ท่านคิดว่า เราต้องอุปัฏฐากรับใช้พ่อและ
แม่ที่บ้าน ชาตินี้คงไม่มีโอกาสได้บวชแน่ ดังนั้น ชีวิตนี้ควรจะ
ยึดเอาพระรัตนตรัยเป็นสรณะ อย่างน้อยจะช่วยให้พ้นจากทุกข์
ในอบายได้ เย็นวันนั้น ท่านจึงได้เข้าไปหาพระนิสสเถระซึ่งเป็น
อัครสาวกของพระวิปัสสิพุทธเจ้า แล้วรับเอาสรณะทั้งสาม คือ
พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ และสังฆรัตนะเป็นที่พึ่ง

ท่านได้น้อมรับเอาพระรัตนตรัยเป็นสรณะ เมื่อกลับไปบ้าน
ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใด หรือจะทำการกิจอะไรก็ตาม ก็นึกถึง
แต่พระรัตนตรัยเป็นอารมณ์ และหมั่นสวดสรรเสริญคุณของ
พระรัตนตรัยอยู่อย่างนั้น เป็นเวลาถึงหนึ่งแสนปี ด้วยผลบุญนั้น
หลังจากละโลกไปแล้ว ได้ไปเกิดบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เป็น
เทพบุตรผู้มีรัศมีกายสว่างไสว มีนางเทพอัปสรเป็นบริวารมากมาย
ได้เสวยสุขอยู่ในทิพย์วิมานอันโอชะ

บุญนั้นยังส่งผลให้ท่านได้เป็นพระอินทร์ถึง ๘๐ ครั้ง
ตำแหน่งพระอินทร์นี้เป็นของกลางๆ ใครมีบุญมากก็ได้เป็นใหญ่
ในเทวโลก และส่วนใหญ่ที่หลงพอสังเกตุ ก็เห็นจะมีแต่ผู้ที่ทำ
จิตให้เลื่อมใสในพระรัตนตรัย ชักชวนมหาชนให้ทำทาน รักษาศีล

ผลแห่งการเข้าถึงพระรัตนตรัย

๔๔๓

เจริญภาวานานี้แหละ เมื่อท่านจุติจากสวรรค์มาเกิดในมนุษยโลก ก็ได้เกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิปกครองทวีปทั้ง ๔ ถึง ๗๕ ครั้ง เป็นพระเจ้าจักรพรรดิที่พรั่งพร้อมไปด้วยรัตนะ ๗ ประการ คือ ช้างแก้ว ม้าแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว นางแก้ว จักรแก้ว และแก้วมณี ปกครองชาวโลกทั่วชมพูทวีป ให้ตั้งอยู่ในศีลในธรรม ทำให้โลกได้รับความสงบสุขร่มเย็น

นอกจากนั้น ยังได้เกิดเป็นพระเจ้าแผ่นดินปกครองประเทศด้วยทศพิธราชธรรมอีกนับชาติไม่ถ้วน ได้เกิดเป็นมหาเศรษฐีอีกหลายชาติ ไม่เคยพลัดไปตกในอบายภูมิเลย ความเต็มเปี่ยมของชีวิตในระดับโลกียะ ก็มีสองอย่าง คือ ไม่เป็น พระราชา หรือจักรพรรดิ ก็เป็นมหาเศรษฐี

แล้วบุญที่เกิดจากความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยนั้น ยังตามส่งผลให้ท่านได้เข้าถึงความเป็นผู้เลิศ ๘ ประการ คือ ได้รับการเคารพบูชายกย่องสรรเสริญไปทั่วสารทิศ จะมีผู้นำเครื่องสักการบูชามามอบให้ท่านอยู่เป็นประจำ บุญนั้นส่งผลให้ท่านเป็นผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด รู้แจ้งแทงตลอดในศาสตร์ทั้งปวง ยากที่จะหาใครมีปัญญาเทียบเท่าท่านได้ แล้วยังมีเทวดาคอยปกป้องคุ้มครองรักษาให้ท่านอยู่เย็นเป็นสุข ปราศจากภัยอันตรายในทุกสถาน จะเดินทางไปแห่งหนตำบลใดก็ไม่ต้อง

ผลแห่งการเข้าถึงพระรัตนตรัย

๔๔๘

หวั่นหวาด มีแต่ความสุขสบายในที่ทั้งปวง แม้เหล่าเทวดาทั้งหลายก็ยังประพฤติปฏิบัติธรรมตามท่านอีกด้วย

นอกจากนี้ ท่านยังมีโรคทรัพย์สมบัติบังเกิดขึ้นอย่าง ไม่ขาดสาย ได้รูปสมบัติทั้งดงาม มีผิวพรรณวรรณะผ่องใส เปล่งปลั่งประดุจทองคำ เป็นที่น่าเคารพเลื่อมใสของผู้ที่ได้พบเห็น มีปฏิภาณไหวพริบเป็นเลิศ มีพวกพ้องบริวารมากมาย เป็นที่รักที่ชอบใจของมหาชน ใครเห็นก็อยากเข้าใกล้ เข้าใกล้แล้วก็ได้ความสุขสบายใจกลับไป ไม่ว่าจะเกิดไปก็ภพที่ชาติท่านยังเป็นผู้มียศใหญ่ มีตำแหน่งหน้าที่สูงกว่าใครๆ เป็นที่ยอมรับนับถือของทุกๆ คน

มาในชาติสุดท้าย สมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ท่านได้มาเกิดในตระกูลพราหมณ์ผู้มั่งคั่ง มีทรัพย์สมบัติพวกพ้องบริวารมากมาย เมื่ออายุ ๗ ขวบ ได้ไปที่วัดแห่งหนึ่ง พร้อมกับพวกเด็กทั้งหลาย แล้วได้ฟังธรรมจากพระเถระที่กล่าวถึงคุณของพระรัตนตรัย และอานุภาพของพระรัตนตรัย ท่านบังเกิดความเลื่อมใสเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ขอถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะ

ในช่วงนั้นบุญเก่าตามมาถึง ทำให้ท่านระลึกถึงสรณะที่เคยรักษาเอาไว้ ตั้งแต่ครั้งเมื่อสมัยของพระวิปัสสิพุทธเจ้า

ผลแห่งการเข้าถึง พระรัตนตรัย

๔๔๕

ทำให้ท่านเกิดมหาปีติ จึงได้นั่งทำสมาธิเจริญภาวนา ทำจิตให้เป็นหนึ่งมีอารมณ์เดียว คือมีพระรัตนตรัยเป็นอารมณ์ ในที่สุดก็ได้บรรลุอรหัตตผล เมื่อหมดกิเลสเป็นพระอรหันต์แล้ว ท่านจึงบอกลาบิดามารดา สละฆราวาสวิสัยออกบวชเป็นบรรพชิต ได้ทูลขอบวชกับพระบรมศาสดา เป็นพระอรหันต์ผู้ทรงอภิญญา ได้บรรลุวิชา ๓ วิชา ๘ อภิญญา ๖ ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ และจรณะ ๑๕ ท่านเป็นผู้ได้บรรลุธรรมแบบสุขาปฏิบัติปฏิบัติปาฏิญญา คือปฏิบัติได้สะดวก ตรัสรู้ได้อย่างรวดเร็ว รู้แจ้งแทงตลอดในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งแต่เยาว์วัย

เมื่อท่านมีลูกศิษย์ ท่านมักจะกล่าวสอนศิษย์อยู่เสมอว่า “ขอให้ท่านทั้งหลาย จงรับเอาไตรสรณคมน์เถิด แล้วจงยังจิตของตนให้เลื่อมใสในพระรัตนตรัย ให้มีพระรัตนตรัยเป็นอารมณ์ ท่านทั้งหลายจะได้พบอมตมหานิพพาน สามารถกระทำให้ถึงที่สุดแห่งทุกข์ได้ แม้ตัวท่านก็ได้สำเร็จสมปรารถนาทุกอย่าง เพราะอานุภาพแห่งพระรัตนตรัยอันไม่มีประมาณ”

เราจะสังเกตเห็นว่า อานุภาพของพระรัตนตรัยยิ่งใหญ่ ไม่มีประมาณ จะเป็นเหตุให้เราได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ดังนั้นพระรัตนตรัยจึงเป็นสิ่งที่ต้องยึดเอาเป็นสรณะ เป็นที่พึ่งที่ระลึกให้ได้ ตราบใดที่เรายังเข้าไม่ถึงพระรัตนตรัย ต้องทุ่มเท

ผลแห่งการเข้าถึงพระรัตนตรัย

๔๕๐

ชีวิตจิตใจปฏิบัติกันอย่างจริงจัง ฝึกใจให้หยุดนิ่งให้เข้าถึงให้ได้ ถ้าเรามีความเพียร ทำกันอย่างสม่ำเสมอในทุกอิริยาบถ โดยไม่ให้เผลอสติ ถ้าทำอย่างนี้ได้จะเข้าถึงกันทุกๆ คน เพราะฉะนั้น เราควรจะทำจริงเอาจัง ตั้งใจปฏิบัติให้เข้าถึงพระรัตนตรัย ในตัวให้ได้ โดยหมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งเป็นประจำสม่ำเสมอ จนกว่าจะสมปรารถนา เข้าถึงพระธรรมกายที่ชัดใสสว่างกัน ทุกคน

